

BLEJSKI MORSKI PES

Alenka Brun

Tokrat je bilo prvič, da je imel Matjaž Repnik ob potopu v Blejsko jezero okoli sebe peščico nadobudnežev, saj se je v tem času v preteklosti največkrat potapljal sam.

Potapljaška sezona traja načeloma vse leto, izvemo. »Glavna sezona traja sicer nekje od konca maja do sredine oktobra, novembra,

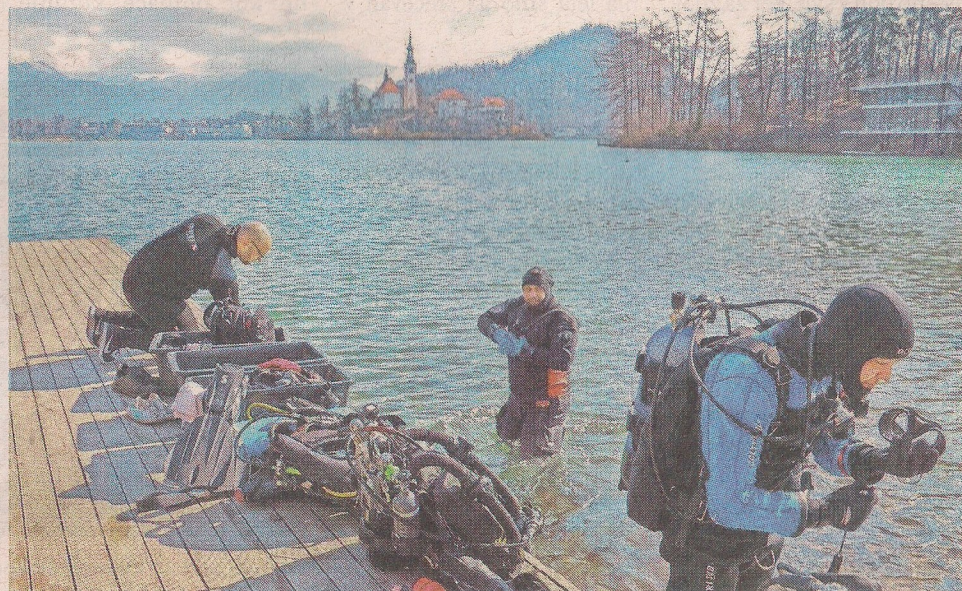
potem se začne t. i. zimska sezona. Takrat potrebuješ drugačno opremo. Oblekam za zimski potop pravimo suhe, poleti pa so aktualne t. i. mokre obleke. Poleti jezero doseže tudi 24 stopinj Celzija, pozimi pet, šest. S suho obleko tako lahko zdržiš pod vodo vsaj 45 minut.« Da trenutno delajo trening potope, razlaga dalje. »Ko zaključijo začetni potapljaški tečaj, lahko tudi nadaljevalnega, ljudje potrebujejo določeno število trening potopov,

da postanejo domači s podvodnim okoljem, z opremo. Na ta način dobijo izkušnje začetniki, mi, bolj izkušeni potapljači, pa se pač potapljam z njimi. V časih pred epidemijo je bil sicer namen tovrstnih aktivnosti tudi druženje, sedaj je to pač omejeno, prilagojeno aktualnim ukrepom.«

Ker je bilo sobotno jutro sončno, se je obetala dobra vidljivost pod vodo. »Svetleje je, barve so izrazitejše. Barve sicer z globino izginevajo, vendar če je vreme oblačno, je tudi vidljivost pod vodno gladino temu primerna.«

Pošalimo se, ali je že srečal kakega blejskega morskega psa.

Navihano se zasmeji: »Za Bled vedno rečem, da v jezeru ne moreš videti nič drugega kot vse, kar je večje od trideset centimetrov. Edino rdečerepke so manjše. Ščuke, smučiči, ki zrastejo do trideset centimetrov, in pa somi, ki so veliki od trideset centimetrov naprej. Če

Príprave na prvi jutranji potop so trajale slabe tri četrt ure.

so starejši, so veliki tudi več kot meter in pol. Nekoč je v jezeru živel Maks – som, ki ga že nekaj let ni, ker so ga avstrijski ribiči izlovili. Nastaja pa cel kup Maksu podobnih zverinic, morskih psov Blejskega jezera, kot se radi pošalimo, ki se po velikosti približujejo dvema metroma.« Repnik nadaljuje, da gre za prijazne ribe, čeprav se velikost sliši strašljiva. »Sploh somi, če jih je več, nas kar 'objamejo'. Majhne ribe so pa tudi zelo radovedne.« Med naštevanjem omeni še rakce, lokvanje,

ki zacvetijo poleti, in jezerske prebivalce, ki jih je vedno manj, ker so ogroženi: »Labodi in račke. Zakaj? Že takoj tamle je tabla, kjer lahko preberete, zakaj ni dobro, da jih obiskovalci hranijo,« pokaže z roko proti pešpoti s pomola v Veliki Zaki. »Ker jezero ni živalski vrt, je le naravno okolje.«

Šenčurjan se v Sloveniji potaplja v številnih jezerih, ko je v preteklosti nekaj časa živel v Avstriji, se je tudi tam veliko potapljal. »Imamo pa tudi reke. Zanimivo je Bohinjsko jezero, potapljal

sem se v preddvorski Črnavi, bil na Velenjskem ... Ampak v Črnavi te ribe sploh ne pustijo blizu, niso tako prijazne kot blejske. Pa tudi o vrsti lahko bolj ugibam. Mislim, da so postrvi.«

Za konec nas je zanimala še globina Blejskega jezera, kjer Repnik tako rekoč domuje. Malce se zamisli, potem pove: »Zadnjič sem recimo našel 27 metrov. Nekateri pravijo, da je globoko 31 metrov, nekdo drug spet trdi, da je 35 prava globina ... Veliko je ugibanj,« sklene. (Konec)

Matjaž Repnik nam razloži, da imajo pozimi t. i. suhe obleke, poleti pa mokre.